

ΘΕΜΑ : Σύμβαση για το έργο Ρίου - Αντιρρίου

1. Όπως έχει επισημανθεί στο από 12.11.1997 σημείωμά μας, σε επεξεργασία από το ΣτΕ υπόκεινται, ως κανονιστικού χαρακτήρα, και τα κείμενα σύμβασης, υπό την προϋπόθεση ότι περιέχουν όρους δεσμευτικούς όχι μόνο για τους συμβαλλόμενους αλλά και για τρίτους.

Στο σχέδιο π.δ. για το έργο Ρίου - Αντιρρίου περιέχονται ορισμένες διατάξεις με τις οποίες καθιερώνονται δεσμευτικοί όροι για τρίτους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η παρ. 21 του άρθρου 3, όπου ρυθμίζονται ζητήματα σχετιζόμενα με τους δανειστές, οι οποίοι δεν είναι ασφαλώς συμβαλλόμενα μέρη αλλά τρίτοι. Με τα δεδομένα αυτά, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι απαιτείται επεξεργασία από το ΣτΕ για όσες ρυθμίσεις έχουν κανονιστικό περιεχόμενο. Αν επιλεγεί πάντως η λύση της μη αποστολής του σχεδίου στο ΣτΕ, λόγω του επείγοντος, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι στο μέλλον μπορεί να απαιτηθεί η κύρωση του π.δ. με νόμο, προκειμένου να θεραπευθεί η πλημμέλεια της μη επεξεργασίας από το ΣτΕ, η οποία συνιστά αυτοτελή λόγο ακυρώσεως των κανονιστικών ρυθμίσεων του διατάγματος σε περίπτωση που γεννηθεί διαφορά ενώπιον των δικαστηρίων.

2. Στην τρίτη σελίδα της εισηγητικής έκθεσης υπογραμμίζεται ότι :

“Παράλληλα, με τις παραπάνω ρυθμίσεις της Σύμβασης Παραχώρησης, το Δημόσιο ανέλαβε την υποχρέωση κατασκευής Οδών Πρόσβασης, που θα συνδέουν τη γύφουρα με το υφιστάμενο οδικό δίκτυο, τόσο από την πλευρά του Ρίου όσο και από την πλευρά του Αντιρρίου”.

Η παράγραφος αυτή πρέπει να αναδιατυπωθεί, ώστε να καταστεί σαφές ότι η κατασκευή Οδών Πρόσβασης περιλαμβάνεται στους όρους που έθεσαν οι δανείστριες Τράπεζες προκειμένου να χρηματοδοτήσουν το έργο.

Αθήνα, 18 Δεκεμβρίου 1997